KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2018/1639

(2018. gada 13. jūlijs),

ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1011 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par konkretizētiem rīcības kodeksa elementiem, kurus, balstoties uz datu sniedzēju sniegtiem ievades datiem, izstrādā etalonu administratori

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1011 par indeksiem, ko izmanto kā etalonus finanšu instrumentos un finanšu līgumos vai ieguldījumu fondu darbības rezultātu mērīšanai, un ar kuru groza Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/17/ES un Regulu (ES) Nr. 596/2014 ([1]), un jo īpaši tās 15. panta 6. punkta ceturto daļu,

tā kā:

(1) Regulas (ES) 2016/1011 15. pantā ir noteikts uz datu sniedzēju sniegtiem ievades datiem balstīta etalona administratora pienākums izstrādāt rīcības kodeksu attiecībā uz šo etalonu, skaidri precizējot datu sniedzēju atbildības jomas saistībā ar ievades datu sniegšanu. Ja administrators nodrošina etalonu grupu, kura sastāv no vairāk nekā viena etalona, kas balstās uz ievades datiem no datu sniedzējiem, visai šai etalonu grupai var izstrādāt vienu kopēju rīcības kodeksu. Minētās regulas 15. panta 2. punkts ietver to elementu minimuma sarakstu, kuri iekļaujami ikvienā saskaņā ar šo pantu izstrādātajā rīcības kodeksā. Rīcības kodekss ir nepieciešams, ja etalons ir regulētu datu etalons, kas definēts minētās regulas 3. panta 1. punkta 24. apakšpunktā.

(2) Lai nodrošinātu, ka etalons tiek noteikts pareizi, izšķiroši svarīgi ir tas, ka datu sniedzēju sniegtajiem ievades datiem piemīt visas iezīmes, kas paredzētas metodikā, un ka tie ir pilnīgi. Tādēļ rīcības kodeksā šīs iezīmes ir jāapraksta pietiekami detalizēti, konkretizējot, kuri dati datu sniedzējam ir jāņem vērā, kurus datus datu sniedzējs drīkst izslēgt un kā datu sniedzējam ir jāveic ievades datu nosūtīšana administratoram.

(3) Viens no galvenajiem faktoriem etalona integritātes nodrošināšanā, balstoties uz ievades datu sniegšanu, ir tas, ka personām, kuras datu sniedzējs norīkojis iesniegt ievades datus, ir zināšanas, prasmes, apmācība un pieredze, kas nepieciešamas šīs funkcijas veikšanai. Tādēļ rīcības kodeksā būtu jāiekļauj noteikums par ikviena datu sniedzēja pienākumu veikt vairākas pārbaudes attiecībā uz personām, kuras plānots iecelt par iesniedzējiem, proti, vēl pirms viņu apstiprināšanas par iesniedzējiem.

(4) Etalona ticamība lielā mērā ir atkarīga no tā ievades datu pareizības. Tādēļ izšķiroši svarīgi ir tas, ka datu sniedzēji pirms un pēc datus iesniegšanas pārbauda, vai tajos nav aizdomīgu ierakstu, un arī apstiprina atbilstību rīcības kodeksa prasībām. Tādēļ rīcības kodeksā būtu jāiekļauj noteikumi par datu sniedzēju pienākumu pirms un pēc datu sniegšanas veikt to pārbaudes.

(5) Tiek apgalvots, ka kļūdu un manipulāciju risks lielāks ir tajos gadījumos, kad datu sniedzēji ievades datu sniegšanā var rīkoties pēc sava ieskata. Tādēļ rīcības kodeksā būtu jāparedz datu sniedzēju pienākums ieviest politikas nostādnes, kurās konkretizēts, kad, kā un kas var rīkoties pēc sava ieskata.

(6) Rīcības kodeksā būtu jāiekļauj noteikumi par datu sniedzēju pienākumu glabāt to datu ierakstus, kuri tika ņemti vērā katrā datu sniegšanas gadījumā, un ar to saistīto rīcību pēc sava ieskata. Šādi ieraksti ir būtisks rīks, ar ko var konstatēt, vai datu sniedzējs ir ievērojis rīcības kodeksā paredzētas politikas nostādnes, ar kurām tiek mēģināts nodrošināt, ka tiek sniegti visi nozīmīgie ievades dati.

([1]) OV L 171, 29.6.2016., 1. lpp.

(7) Interešu konfliktu pienācīga apzināšana un pārvaldība datu sniedzēju līmenī ir nepieciešama, lai panāktu etalona integritāti un precizitāti. Šā iemesla dēļ rīcības kodeksā būtu jāparedz, ka datu sniedzēja sistēmas, t. sk. kontroles sistēmas, ietver interešu konfliktu reģistru, kurā datu sniedzējam būtu jāreģistrē konstatētie interešu konflikti un to pārvaldīšanas nolūkā veiktie pasākumi.

(8) Ievērojot samērīguma principu, ar šo regulu nozīmīgu un maznozīmīgu etalonu administratoriem un datu sniedzējiem netiek uzlikts pārmērīgs administratīvais slogs, un nozīmīgu un maznozīmīgu etalonu administratoriem dod iespēju izstrādāt rīcības kodeksus, kas ir mazāk detalizēti nekā rīcības kodeksi, kuri nepieciešami kritiski svarīgiem etaloniem.

(9) Būtu jāatvēl administratoriem pietiekams laiks tāda rīcības kodeksa sagatavošanai, kas atbilst šīs regulas prasībām. Tādēļ šīs regulas piemērošana būtu jāsāk dienā, kad būs apritējuši divi mēneši pēc tās stāšanās spēkā.

(10) Šī regula ir balstīta uz regulatīvo tehnisko standartu projektu, ko Komisijai iesniegusi Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde.

(11) Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde ir rīkojusi atklātu sabiedrisko apspriešanu par regulatīvo tehnisko standartu projektu, uz kuru ir balstīta šī regula, izvērtējusi potenciālās saistītās izmaksas un ieguvumus un lūgusi atzinumu no Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010 ([1]) 37. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ievades datu apraksts

Rīcības kodeksā, kas administratoriem ir jāizstrādā saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1011 15. panta 1. punktu (turpmāk "rīcības kodekss") iekļauj skaidru aprakstu par vismaz šādiem jautājumiem attiecībā uz sniedzamajiem ievades datiem (un attiecīgās prasības):

a) sniedzamo ievades datu veids (veidi);

b) standarti, kas jāievēro attiecībā uz ievades datu kvalitāti un precizitāti;

c) sniedzamo ievades datu minimums (daudzums);

d) prioritātes secība, kādā sniedzami dažādu veidu ievades dati (ja tāda ir);

e) ievades datu sniegšanas formāts;

f) ievades datu iesniegšanas biežums;

g) ievades datu iesniegšanas termiņi;

h) procedūras, kas ikvienam datu sniedzējam ir jāievieš attiecībā uz ievades datu koriģēšanu un standartizāciju (ja tādas ir).

2. pants

Iesniedzēji

1. Rīcības kodeksā iekļauj noteikumu, kas nodrošina, ka persona kā ievades datu iesniedzējs datu sniedzēja uzdevumā var rīkoties vienīgi tad, ja datu sniedzējs ir pārliecinājies par to, ka šai personai ir prasmes, zināšanas, apmācība un pieredze, kas nepieciešamas šīs funkcijas veikšanai.

2. Rīcības kodeksā apraksta uzticamības pārbaudes procesu, kas datu sniedzējam ir jāveic, lai pārliecinātos, ka personai ir prasmes, zināšanas, apmācība un pieredze, kas nepieciešamas, lai tā uzdevumā varētu iesniegt ievades datus. Šā procesa apraksts ietver prasību veikt pārbaudes, lai pārliecinātos par:

a) personas identitāti;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1095/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

b) personas kvalifikāciju; kā arī

c) personas reputāciju, tai skaitā par to, vai persona neatļautas rīcības dēļ iepriekš ir bijusi izslēgta no ievades datu iesniegšanas etalona vajadzībām.

3. Rīcības kodeksā konkretizē procedūru un saziņas līdzekļus, kas datu sniedzējam ir jāizmanto, lai informētu administratoru par jebkuras tādas personas identitāti, kas ievades datus iesniedz tā uzdevumā, lai dotu administratoram iespēju pārbaudīt, vai iesniedzējs ir pilnvarots iesniegt datus datu sniedzēja uzdevumā.

3. pants

Politikas nostādnes par to, kā nodrošināt, ka datu sniedzēji sniedz visus nozīmīgos ievades datus

Rīcības kodeksā iekļauj noteikumus par datu sniedzēja pienākumu ieviest un ievērot vismaz šādas politikas nostādnes:

a) ievades datu politika, kas ietver vismaz aprakstu par:

i) datiem, kas jāņem vērā, nosakot sniedzamos ievades datus; kā arī

ii) datiem, kurus datu sniedzējs var izslēgt no ievades datu sniegšanas, kopā ar šādas datu izslēgšanas iemesliem;

b) politika par datu nosūtīšanu administratoriem, kas ietver vismaz šādus elementus:

i) aprakstu par procedūru, kas izmantojama datu drošas nosūtīšanas vajadzībām; kā arī

ii) plānus rīcībai ārkārtas apstākļos attiecībā uz ievades datu iesniegšanu tehnisku vai ar pamatdarbību saistītu sarežģījumu, iesniedzēja pagaidu prombūtnes vai metodikā paredzēto ievades datu trūkuma gadījumā.

4. pants

Sistēmas, t. sk. kontroles sistēmas

1. Rīcības kodeksā iekļauj noteikumus, kas nodrošina, ka Regulas (ES) 2016/1011 15. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētās sistēmas, t. sk. kontroles sistēmas, ietver citstarp šādus elementus:

a) pārbaudes pirms datu sniegšanas, lai apzinātu aizdomīgus ievades datus, tai skaitā pārbaudes, kurās šos datus pārbauda cita persona;

b) pārbaudes pēc datu sniegšanas, lai apstiprinātu, ka ievades dati ir sniegti saskaņā ar rīcības kodeksa prasībām, un lai apzinātu aizdomīgus ievades datus;

c) ievades datu nosūtīšanas administratoram uzraudzīšana saskaņā ar piemērojamām politikas nostādnēm.

2. Rīcības kodeksā var atļaut, ka datu sniedzējs ievades datu sniegšanā izmanto automatizētu sistēmu, kurā fiziskas personas nevar izmainīt sniedzamos ievades datus, ja vien rīcības kodeksā šāda atļauja ir atkarīga no šādiem nosacījumiem:

a) datu sniedzējs spēj pastāvīgi uzraudzīt automatizētās sistēmas pienācīgu darbību; kā arī

b) datu sniedzējs pirms jaunu ievades datu sniegšanas pārbauda automatizēto sistēmu pēc jebkura tajā izmantotās programmatūras atjauninājuma vai izmaiņām.

Šādā gadījumā rīcības kodeksā nav nepieciešams paredzēt datu sniedzēja pienākumu ieviest 1. punktā minētās pārbaudes.

3. Rīcības kodeksā konkretizē, kādas procedūras datu sniedzējam ir jāievieš, lai novērstu kļūdas sniegtajos ievades datos.

4. Rīcības kodeksā nosaka datu sniedzēja pienākumu pārskatīt sistēmas, t. sk. kontroles sistēmas, ko tas izveidojis attiecībā uz ievades datu regulāru sniegšanu vismaz vienreiz gadā.

5. pants

Politikas nostādnes par rīcību pēc sava ieskata ievades datu sniegšanā

Ja rīcības kodekss paredz datu sniedzēja iespēju rīkoties pēc sava ieskata saistībā ar ievades datu sniegšanu, tajā nosaka datu sniedzēja pienākumu ieviest politikas nostādnes par rīcību pēc sava ieskata, kurās konkretizēti vismaz šādi aspekti:

a) apstākļi, kādos datu sniedzējs var rīkoties pēc sava ieskata;

b) fiziskas personas datu sniedzēja organizācijā, kurām ir ļauts rīkoties pēc sava ieskata;

c) iekšējās kontroles sistēmas, kas reglamentē datu sniedzēja rīcību pēc sava ieskata saskaņā ar tā politikas nostādnēm;

d) fiziskas personas datu sniedzēja organizācijā, kuras ir pilnvarotas veikt *ex post* izvērtēšanu par rīcību pēc sava ieskata.

6. pants

Politikas nostādnes par informācijas glabāšanu

1. Rīcības kodeksā iekļauj noteikumus par datu sniedzēja pienākumu ieviest politikas nostādnes par informācijas glabāšanu, kas nodrošinātu, ka datu sniedzējs glabā ierakstus par visu nozīmīgo informāciju, kas nepieciešama, lai pārbaudītu, vai datu sniedzējs ievēro rīcības kodeksu, tai skaitā ierakstus vismaz par šādu informāciju:

a) datu sniedzēja politikas nostādnes un procedūras, kas reglamentē ievades datu sniegšanu, kā arī būtiskas izmaiņas šajās politikas nostādnēs un procedūrās;

b) interešu konfliktu reģistrs, kas minēts šīs regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

c) attiecībā pret datu sniedzēja darbinieku veikti disciplināri pasākumi attiecībā uz darbību saistībā ar etaloniem;

d) saraksts ar iesniedzējiem un personām, kas veic pārbaudes par sniegtajiem datiem, tai skaitā viņu vārdi un uzvārdi, datu sniedzēja organizācijā veiktās funkcijas, viņu pilnvarošanas datumi un attiecīgā gadījumā ar datu iesniegšanu saistīto funkciju veikšanas pilnvarojuma beigu datumi;

e) attiecībā uz katru ievades datu sniegšanas gadījumu:

   i) sniegtie ievades dati;

   ii) dati, kas ņemti vērā, nosakot sniedzamos ievades datus, un dati, kuri tika izslēgti;

   iii) rīcība pēc sava ieskata;

   iv) veiktas ievades datu pārbaudes;

   v) saziņa saistībā ar ievades datu sniegšanu, kas notikusi starp iesniedzēju un jebkuru personu datu sniedzēja organizācijā, kura veic pārbaudes attiecībā uz datu sniegšanu.

2. Rīcības kodeksā paredz informācijas glabāšanas politikas nostādnes, kurās nosaka, ka informāciju glabā vismaz piecus gadus vai trīs gadus, ja ieraksti ir par telefona sarunām vai elektronisko saziņu, glabāšanai izmantojot informācijas nesēju, kas dod iespēju turpmāk piekļūt šai informācijai uzziņas vajadzībām.

3. Administratori pēc savas izvēles var neņemt vērā 1. punkta e) apakšpunkta iv) punktā ietvertās prasības, ja datu sniedzējs ievades datus sniedz nozīmīga etalona vajadzībām.

4. Administratori pēc savas izvēles var neņemt vērā jebkuru (vai abas) no 1. punkta e) apakšpunkta iv) un v) punktā ietvertajām prasībām, ja datu sniedzējs ievades datus sniedz maznozīmīga etalona vajadzībām.

7. pants

Ziņošana par aizdomīgiem ievades datiem

1. Rīcības kodeksā paredz, ka datu sniedzējs ievieš dokumentētas iekšējās procedūras, kurās noteikts, ka tā darbiniekiem ir pienākums ziņot par aizdomīgiem ievades datiem gan datu sniedzēja atbilstības nodrošināšanas funkcijai (ja tāda ir), gan datu sniedzēja augstākajai vadībai.

2. Rīcības kodeksā konkretizē apstākļus, kādos datu sniedzējam ir jāziņo administratoram par aizdomīgiem ievades datiem, kā arī procedūru un saziņas līdzekļus, kas datu sniedzējam ir jāizmanto, lai sazinātos ar administratoru.

8. pants

Interešu konflikti

1. Rīcības kodeksā paredz datu sniedzēja pienākumu izveidot sistēmas, t. sk. kontroles sistēmas, attiecībā uz interešu konfliktu pārvaldību, kuras ietver vismaz šādus elementus:

a) tādas interešu konfliktu politikas ieviešana, kurā aplūkoti:

   i) procesu, kurā apzina un pārvalda interešu konfliktus, tai skaitā iekšēju interešu konfliktu saasināšanos;

   ii) pasākumus, ar kuriem paredzēts novērst vai pēc iespējas samazināt interešu konflikta risku saistībā ar iesniedzēju pieņemšanu darbā;

   iii) pasākumus, ar kuriem paredzēts novērst vai pēc iespējas samazināt interešu konflikta risku datu sniedzēja darbinieku atalgojuma politikā;

   iv) pasākumus, ar kuriem paredzēts novērst vai pēc iespējas samazināt interešu konflikta risku, kas izriet no datu sniedzēja pārvaldības struktūras;

   v) prasības attiecībā uz saziņu starp iesniedzējiem un citiem darbiniekiem datu sniedzēja organizācijas ietvaros;

   vi) fizisku vai organizatorisku nodalījumu starp iesniedzējiem un citiem datu sniedzēja darbiniekiem, kas nepieciešams, lai novērstu vai pēc iespējas samazinātu interešu konflikta risku;

   vii) noteikumi un pasākumi, ar kuriem paredzēts pievērsties jautājumam par finanšu riska darījumiem, kādi datu sniedzējam varētu būt saistībā ar finanšu instrumentu vai finanšu līgumu, kas ietver atsauci uz etalonu, kura vajadzībām datu sniedzējs sniedz ievades datus;

b) tāda interešu konfliktu reģistra izveide, kas izmantojams, lai ierakstītu konstatētos interešu konfliktus un to pārvaldībai veiktos pasākumus, kā arī prasības par reģistra pastāvīgu aktualizēšanu un par to, ka iekšējiem vai ārējiem revidentiem tiek nodrošināšanu piekļuve tai.

2. Rīcības kodeksā paredz, ka datu sniedzēja darbinieki, kas iesaistīti datu sniegšanas procesā, ir jāapmāca attiecībā uz politikas nostādnēm, procedūrām un kontroles sistēmām saistībā ar interešu konfliktu apzināšanu, novēršanu un pārvaldību.

3. Administrators pēc savas izvēles var neņemt vērā vienu vai vairākas no 1. punkta a) apakšpunkta iii), v), vi) un vii) punktā ietvertajām prasībām, ja datu sniedzējs ievades datus sniedz maznozīmīga etalona vajadzībām.

9. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2019. gada 25. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2018. gada 13. jūlijā

Komisijas vārdā –

priekšsēdētājs

Jean-Claude JUNCKER